

АГРОТУРИЗМ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Газуда Леся Михайлівна,
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки і підприємництва
Ерфан Віталій Йосипович,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економічної теорії
Лукіта Олександр Федорович,
аспірант кафедри економіки і підприємництва
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна

Сучасні тенденції розвитку агротуристичної сфери окреслюються пріоритетним спрямуванням у напрямі розширення видів туризму в цілому, й водночас еко-, зеленого, сільського та інших, зокрема. При цьому агротуризм, як один з відпочинкових (дозвіллевих) видів розглядається як туризм у сільській місцевості з можливістю його функціонування на базі сільськогосподарського підприємства чи організації, яка займається вирощуванням органічної продукції. Низку надаваних послуг, в межах організації, можна розширити запропонувавши туристам нічліг (апартаменти) на певний період часу, або ж зацікавити споживача іншими туристичними атракціями, до прикладу смачними традиційними стравами з оригінальною рецептурою, характерними для певної місцевості.

Агротуризм як різновид туризму обґрунтовано багатьма науковцями. Водночас нам імponує трактування агротуризму Я. Маєвським [1], який акцентує увагу на тому, що агротуризм безпосередньо пов'язаний з аграрним господарюванням, де відбувається вирощування сільськогосподарської продукції й відгодівля тварин, що є специфічними принадами для споживача туристичного продукту. Крім цього визначальною ознакою аграрного туризму науковець виокремлює різні форми туризму в межах ведення сільського

господарства, оскільки на сільських територіях можуть одночасно розвиватися як агро-, так і зелений, екологічний, рекреаційний, лісовий, гірський, сільський та інші види туризму.

Водночас Н. Кудала вважає, що агротуризм це організоване перебування туристів у селянській родині, яка займається сільськогосподарською та іншою діяльністю [2]. П. Горішевським, В. Васильєвим та Ю. Зінько взаємозумовлено вищенаведені підходи, оскільки вони наголошують, що агротуризм це вид сільського зеленого туризму, який має пізнавально-відпочинковий характер, здійснюючись у межах господарств населення, або ж сільськогосподарських підприємств і їх земель, які можуть бути незадіяними у сільськогосподарське виробництво [3].

Агротуристичне спрямування як підприємство в межах діючої ферми, або ж ранчо з наданням послуг туристам і отриманням доходу власником окреслено Американською федерацією фермерських бюро [4]. Водночас Міністерство сільського господарства США (U.S. Department of Agriculture), як зазначається в матеріалах Національного центру сільськогосподарського права (National Agricultural Law Center) [4; 5], тлумачить агротуризм як форму комерційного підприємства, що здійснює свою діяльність у сфері сільського господарства в тісному взаємозв'язку зі сферою туризму, надаючи туристичні послуги і, як результат, – прибуток. При цьому зазначені туристичні послуги можуть мати як розважально-відпочинковий характер, так і залучення туристів до роботи чи навчання з приводу ведення сільськогосподарського виробництва.

Дослідженням підтверджено, що аграрний (сільський) туризм є будь-яким видом туризму в межах сільського (природного) середовища з його ціннісними властивостями і перевагами. Ними можуть бути спосіб життя сільських мешканців, їх побут, навколишнє природне середовище, ландшафтні краєвиди, культурно-архітектурне надбання та багато інших елементів сільської місцевості, що становить її основні агротуристичні принади. Останні можуть створювати стрижень позитивних якостей з гармонійним поєднанням привабливих і властивих тільки певній території сторін, які цікавитимуть

туриста як споживача туристичного продукту незалежно від виду чи форми туризму.

Аграрний туризм, на нашу думку, є аграрним підприємництвом, що здійснюється в межах сільських територій, пов'язане з виробництвом сільськогосподарської продукції, спрямоване на зацікавлення туристів з метою їх відпочинку й оздоровлення, а також має розважально-пізнавальний характер, знайомлячи споживачів туристичного продукту з традиціями, історико-культурним надбанням, побутом і гастрономічними уподобаннями мешканців сільської місцевості. При цьому, приносячи прибуток суб'єктам господарювання, агротуризм водночас вирішує проблеми зайнятості в сільській місцевості і, що важливо, оберігає навколишнє природне середовище, сприяючи підтриманню його екологічності.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Маєвський Я. Агротуризм : Порадник для сільського господаря. Львів : Прес, 2005. 80 с.
2. Кудла Н. Основи сільського туризму: Науково-теоретичний аспект. Дрогобич, 2006. 62 с.
3. Горішевський П. А., Васильєв В. П., Зінько Ю. В. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. Івано-Франківськ: Місто-НВ, 2003. 148 с.
4. Agritourism. URL:
<https://www.crcog.net/vertical/sites/%7B6AD7E2DC-ECE4-41CD-B8E1-BAC6A6336348%7D/uploads/Agritourism.pdf>
5. Agritourism and Farm Tours. URL:
<https://www.nal.usda.gov/legacy/afsic/agritourism-and-farm-tours>